

Wil'skracht

Parochie Heilige Willibrordus
Handen en voeten geven aan Gods Liefde

September 2026
Je thuis voelen

Inhoud

2

Van de redactie

3

Pastoraal woord:
Diaken Bertijn

4

Bezoekgroep

6

Pastor Martien
Straathof

Alpha
Start

10

Liturgisch rooster

15

Byzantijnse viering

16

Bisschoppelijke
onderscheiding

Colofon

September 2026 (Jaargang 16 - editie 6)

Oplage: 7.000 stuks

"Wil'skracht" is een uitgave van de RK Parochie Heilige Willibrordus.

E-mail: wilskracht@rkwb.nl

Redactie: Pastoor Bouke Bosma, Rob van Reisen, Marian Castenmiller, Renée van der Salm, Biba Prokopová, Olivia Osiewacz.

Voorkant: leder huisje heeft zijn kruisje - Renée van der Salm.

Overname van teksten mag, mits met bronvermelding. Voor degenen die de Wil'skracht per post ontvangen vragen wij een vrijwillige bijdrage om ten minste de portokosten te dekken.

Deze gaarne overmaken op het volgende rekeningnummer: NL84 RABO 0158 4836 42 tnv RK Parochie Heilige Willibrordus

Beste lezer,

Ruim 15 jaar geleden werd besloten om een nieuw parochieblad uit te brengen voor alle parochianen van de H. Willibrordusparochie, de Wil'skracht. Kernwoorden van dit blad werden **Informer** en **Inspireren**. In het blad brengen wij komende activiteiten onder de aandacht. We geven een korte beschrijving, noemen plaats, datum en tijd zodat elke belangstellende weet wat er aan de hand is en waar hij of zij moet zijn. Daarnaast willen wij de lezer inspireren. Leden van het pastoraal team en andere actieve parochianen schrijven over het geloof en over het Evangelie en hopen daarbij een bron van inspiratie te zijn voor anderen. Er wordt in de Wil'skracht terug gekeken op activiteiten, voor zover die ook van belang kunnen zijn voor de toekomst. Zo hebben wij in het vorig nummer teruggekeken op de viering van de Eerste Heilige Communie en daarbij direct vermeld hoe aankomende communicantjes en hun ouders zich kunnen opgeven voor 2027. Parochianen die een onderscheiding gekregen hebben kunnen ook opgenomen worden in dit blad. Zij worden in ieder geval genoemd op de website (willibrordusbollenstreek.nl) en in de Nieuwsbrief. Wilt u deze Nieuwsbrief elke maand ontvangen? Stuur dan een mailtje naar: nieuws@rkwb.nl.
Marian Castenmiller

Foto van de voorpagina

Ieder huisje z'n kruisje

Als kind had ik dit kruisbeeldje boven de deur van m'n slaapkamer hangen.

Toen m'n ouders verhuisden, verhuisde het kruisbeeldje natuurlijk wel mee, maar ik legde het bovenop m'n kledingkast, want ik was inmiddels niet meer met de kerk bezig.

Toen ik verhuisde naar m'n huidige huis, voelde ik me er niet direct thuis.

Tot ik de ingaving kreeg om dat kruisbeeld op te halen bij m'n ouderlijk huis. Zodra ik het ophing boven de deur van de woonkamer, voelde het meteen goed. **Thuis.**

Renée van der Salm

Kopij aanleveren

Kopij voor de **oktober**-editie van de Wil'skracht ontvangen wij graag **uiterlijk 4 september 2026**. Graag **afbeeldingen los in JPG-bestand**, en platte tekst in Word-document insturen via wilskracht@rkwb.nl. De redactie behoudt zich het recht voor om een keuze te maken en/of aanpassingen te doen. Alleen eigen teksten/afbeeldingen of rechtstreeks materiaal aanleveren, zodat we geen copyright-claims krijgen, aub.

Diaken Bertijn Prins: Je thuis voelen.

Mijn zusje zegt weleens tegen mij "Ja, Bert, jij woont niet in een huis, jij woont in een werkplaats." Een beetje meer op zijn orang-oetangs gezegd: ik heb geen 'man cave' in de tuin of op zolder, nee, mijn hele huis is 'de cave'. Dat dit consequenties heeft, dat is ook weer waar. Iemand uitnodigen bijvoorbeeld, dat betekent dat ik op zijn minst de woonkamer aardig moet verbouwen wil het er een beetje 'christelijk' uitzien.

Toen ik 10 jaar diaken was had ik het plan opgevat om de bisschop bij mij thuis uit te nodigen. Ik dacht bij mezelf 'dan heeft die een idee waar ik zit en kunnen we even wat van gedachten wisselen over een aantal dingen'. Alleen is de bisschop ontzettend druk, dus het duurde een poosje voordat de afspraak daadwerkelijk plaats kon vinden. Voorafgaand aan dit bisschoppelijk bezoek liep de spanning bij mij wat op, want je wilt toch dat het een beetje netjes is in huis. Wat doe ik dan in zo'n geval? Dan ga ik te rade bij iemand die mij kan helpen, die mij kan voorzien van feedback. In dit geval was dit de secretaresse van de bisschop. Na een schoonmaak- en ordening-sessie heb ik foto's gemaakt van mijn huiskamer en die heb ik opgestuurd naar haar. Een vrouw kijkt toch iets anders dan een man naar dit soort dingen kijkt. Bisschoproef was het liet ze me per mail weten.

Thuis zijn

De bisschop is bij mij thuis is geweest. Op de plek waar ik uitrust, mezelf kan zijn, thuis kan zijn. Hij heeft dat gezien en daardoor heeft hij weer iets meer een beeld van wie ik ben als mens, als diaken. Je ergens thuis voelen heeft te maken met veiligheid. En veiligheid heeft weer van alles te maken met geloof. Want wanneer je gelooft sta je op vaste grond. Waar je ook staat. Je voelt je veilig, zelfs in onveilige situaties.

Thuis is daarom voor mij soms gebonden aan een plaats en soms ook helemaal niet. In mijn huis staan heel veel geloofsattributen. Dingen die voor mij met verlangen en je op je gemak voelen te maken hebben. Want dat heeft ook alles met geloven te maken. In ieder geval moet U denken aan een paar hengels, een step, fietsen en bokshandschoenen. Zeker: een step of fietsen zetten veel mensen in de schuur, maar dat vind ik zonde. Dan gaan ze roesten.

Een fiets als middel om je thuis te voelen in je eigen huis en om je thuis te voelen wanneer je uit huis gaat. Want dat is wat een fiets is en doet voor mij. Naast dat hij mij van A naar B brengt, moet ik regelmatig door weer en wind, en juist daar is het waar ik me ook helemaal thuis voel. Een beetje zoals in de lofzang van de profeet Daniël klinkt: Looft de Heer regen en dauw, alle stormwinden prijst Hem, etc etc. Fietsend door weer en wind voel ik me geborgen, voel ik me verbonden met... Sta ik op vaste grond. Voel ik me thuis. Of ik nu in mijn eigen huis ben of buiten.

En... waar voelt u zich thuis?

Diaken Bertijn Prins

Thuis: Een kopje koffie, een luisterend oor

Hillegomse Bezoekgroep betekent veel voor ouderen

Je kunt je ergens thuis voelen: in je eigen huis, in de plaats waar je woont, in de kerk waar je regelmatig komt. Je kunt ook bij iemand thuis komen om een praatje te maken, om samen een kopje thee of koffie te drinken of om gewoon te luisteren. Dat is wat de leden van de bezoekgroep uit Hillegom doen. Veel van hen doen dat al jaren en dan komt er soms een moment waarop iemand besluit om te stoppen. Op vrijdag 17 juli werd er in het Willibrordushuis feestelijk afscheid genomen van 3 leden van de bezoekersgroep: Coby Hofman, Corry Warmerdam en Bea Hellburg.

Foto: Pauline van der Veeke

De drie dames zijn al heel lang lid van de bezoekgroep, ze weten niet eens meer precies hoe lang. Ze kunnen zich nog wel herinneren hoe een en ander begonnen is: 'Heel gewoon eigenlijk, ik werd gevraagd of ik eens iemand wilde bezoeken. Natuurlijk wilde ik dat en dat werd heel leuk en gezellig. Waar je ook kwam, je werd altijd heel hartelijk ontvangen. Mensen waren zo blij met ons, terwijl wij eigenlijk niets bijzonders doen. Ja, er zijn en luisteren, dat is het eigenlijk.' In de loop der jaren ontdekten de drie dames dat daar behoefte aan is. 'Niemand wil van zichzelf zeggen dat hij of zij eenzaam is. Veel mensen vermaken zich prima. Maar toch, dat menselijk contact is – zeker wanneer je al wat ouder bent – zo belangrijk. Er komt iemand binnen die zonder oordeel naar je luistert, die onthoudt wat je vertelt en er bij een volgend bezoek op terugkomt.' Er werden veel mooie en minder mooie verhalen gedeeld, verhalen over het eigen leven of over dat van de kinderen en kleinkinderen. Er werd naar de bezoeken uitgekeken, het waren kleine lichtpuntjes. 'En dat merk je als bezoeker en geeft je zoveel voldoening.'

Wanneer iemand 85 jaar werd (aanvankelijk was het 80 jaar) werd er een bloemetje gebracht en de leden van de bezoekgroep brachten de H. Communie thuis. Er waren maandelijkse herdenkingsvieringen, waarbij de namen voorgelezen werden van de mensen die overleden waren. 'In de Coronaperiode konden we niet meer thuis komen, maar zetten we een bloemetje voor de deur. Gelukkig duurde dat maar een korte periode.' De groep deed nog meer. Zo verzorgden zij de jaarlijkse ziekenzalving in het verzorgingstehuis Bloemswaard voor alle parochianen en brachten zij een bloemetje rond met het Willibrordusfeest aan alle 90-jarigen en ouder en zieken. Een belangrijke en waardevolle taak was ook het bezoeken van nabestaanden. Dat werd altijd zeer gewaardeerd.

Al pratend komen er meer mooie herinneringen naar boven, maar het besluit om te stoppen blijft staan. De drie dames ontvangen allen een bos bloemen en voor iedereen is er een tas met mooie wensen en gedichten. Bovendien weten zij dat de groep niet stopt. In de afgelopen jaren zijn er alweer nieuwe mensen bij gekomen. Elly van der Wel en Monique Brouwer zijn twee vrouwen die nog niet zo heel lang deel uitmaken van de groep. Zij werden daarvoor gevraagd of benaderden zelf de parochie met de vraag of zij iets konden betekenen. Ook zij ervaren dat de bezoeken heel waardevol zijn. 'Het is heel mooi om bij mensen thuis te mogen komen en iets te betekenen: een kort praatje, een passend woord, een luisterend oor.'

Nietsdoen is nog steeds geen optie

Met de **Vredesweek** van **19 tot en met 27**

september laten we zien dat er ondanks alle

berichten over oorlogen, vluchtelingen en groeiende polarisatie, ook heel veel mensen zijn die verlangen naar vrede en verbinding en zich daar dagelijks voor inzetten. Ongezien gebeuren er allerlei bijzondere en mooie dingen. Niet groot en onmogelijk, maar klein en dichtbij. Wij worden geroepen om te bidden voor vrede: ver weg in de landen die door oorlog getroffen zijn; voor hulp aan slachtoffers van de oorlogen. Maar ook voor vrede dichtbij: waar mensen elkaar de vrijheid zouden moeten geven om te zijn wie ze zijn en te leven zoals ze dat graag zouden willen.

Daarom is nietsdoen nog steeds geen optie.

Bid jij mee in de Vredesweek?

Wandeling

aan het eind van de Vredesweek

Niets doen is geen optie! Dat is het thema van de Vredesweek. Dus... wat gaan we doen? Op **zaterdag 26 september** komen wij als parochies H. Willibrordus en St. Maarten in beweging door samen te wandelen voor de vrede.

We vertrekken om **10.30 uur vanaf Halfweg** aan de Leidsevaart nr 2 te Lisse. Dit is op de grens van de beide parochies. De wandeling gaat over een deel van het zogenaamde laarzenpad (rond het Keukenhofbos).

Het is van belang dat je in een goede conditie verkeert en dat je zonder problemen over ongelijk terrein kunt wandelen. De wandeling duurt zo'n anderhalf uur.

Na de wandeling zullen we afsluiten met een korte gebedsviering op een bijzondere locatie. Als niets doen voor jou ook geen optie is, **wandel mee!**

Aanmelden kan via
sechillegom@rkwb.nl
of info@palliam.nl

Neem de vrijheid om weg te vliegen naar een eiland waar het zuiver is en stil. Neem de vrijheid, elke vrijheid... Ook de vrijheid om thuis te blijven als je dat wil.

Je thuis voelen bij God

Je thuis voelen in de Bijbel betekent dat je bij God een veilige en vertrouwde plek vindt, waar je weet dat je geliefd bent. Het is leven in verbondenheid met Hem, een leven waarin je geborgenheid, richting en hoop mag ervaren.

De komende jaren wil het Leiderschapsteam Catechese zich richten op een aantal doelstellingen. Eén daarvan, voortgekomen uit onze visie op geloofsgroei en gemeenschap, is het vormen van drie huiskringen binnen onze parochie.

Om meer te leren over het opzetten van huiskringen hebben vorig jaar enkele parochianen een bijeenkomst bezocht van de RK Parochie Sint Jan de Doper in Gouda. Daar hebben zij kennisgemaakt met de kracht en meerwaarde van deze vorm van geloofsbeleving.

De kernwaarden van een huiskring zijn (bron: Huiskringgids RK Parochie Sint Jan de Doper):

1. Een plek om elkaar te ontmoeten.
2. Een plek waar onderlinge relaties kunnen groeien en verdiepen.
3. Een plek om ervaringen te delen en geloofsvragen te bespreken.
4. Elkaar aanmoedigen om trouw te blijven aan Gods Woord en Zijn Kerk.
5. Samen bidden.
6. Lief en leed met elkaar delen en met elkaar meeleven.

Twee huiskringen zijn gestart

Binnen onze parochie zijn inmiddels twee huiskringen gestart.

Er is een Spaanstalige huiskring waarin internationale vrouwen iedere twee weken samenkomen om hun geloof te verdiepen, ervaringen uit te wisselen en samen te bidden.

Daarnaast is er een Nederlandstalige huiskring die maandelijks bijeenkomt. Aan de hand van een inspirerend boek gaan de deelnemers met elkaar in gesprek over geloof, leven en spiritualiteit.

Onze parochie droomt van een catecheseaanbod dat jong en oud, zoekenden en gelovigen ondersteunt op hun geloofsweg. Sacramenten zoals de doop en de Eerste Heilige Communie worden daarbij ingebed in het leven van de geloofsgemeenschap, met ruimte voor ontmoeting, gebed, vragen en verdieping. Zo willen we een omgeving creëren waarin gezinnen, individuen en gemeenschappen samen kunnen leren, bidden en geloven.

Geloofsgroei, verdieping en ontmoeting

Wilt u onze gemeenschap van dichtbij ervaren en zich thuis voelen bij God en bij elkaar? Kom dan eens naar een Familiezondag of sluit aan bij een van onze catechesegroepen. Daar is ruimte voor geloofsgroei, verdieping en ontmoeting.

Meer informatie vindt u op onze website:
www.willibrordusbollenstreek.nl/catechese
U kunt ook de QR-code scannen om het aanbod van catechesegroepen te bekijken.

Wij hopen u binnenkort te ontmoeten!

Leiderschapsteam Catechese: Lorena Salazar, Christine van Berkel, René Oosterveer en Andrea Langeveld

Een kennismaking met pastor Martien Straathof

Koeien en Kerk zijn de rode draad in mijn leven

In de vorige editie van de Wil'skracht heeft u kennis gemaakt met diaken Bertijn Prins. Diaken Prins maakt deel uit van het pastorale team van de Sint Maarten parochie en de Willibrordusparochie, samen met pastor Straathof, pastoor Bosma en diaken Osseweijer. In dit nummer geven wij het woord aan pastor Martien Straathof en hij vertelt wie hij is en hoe hij in het leven staat.

'Koeien en kerk', zegt pastor Straathof, 'dat zijn de twee kernthema's in mijn leven. Koeien als symbool voor het werk dat ik gedaan heb en nog altijd doe. Kerk staat voor mijn geloof en de rol die het in mijn leven speelt.' Pastor Straathof is geboren in Rijnsaterwoude, als oudste zoon in een katholiek en agrarisch gezin. Het geloof en de kerk hoorden daarbij: hij ging met zijn moeder mee naar de kerk om half acht – zijn vader ging op de zaterdagavond want de kerktijd van 19.00 uur sloot beter aan op de melktijd om 17.00 uur. 'Ik deed mijn eerste communie en werd (natuurlijk) misdienaar. Dat vond ik wel mooi, vooral toen ik bij de grote misdienaars mocht horen. Dan kon je met bellen bij de consecratie en wieroken.' Als misdienaar was je zo nu en dan ook aanwezig bij begravenissen. 'De eerste keer vond ik dat heel moeilijk, al die emoties, dat verdriet. Toen mijn oma overleed, wilde ik daar niet bij zijn. Maar toen mijn opa 6 weken later overleed, was ik er wel bij.' Als acoliet bij een vormselviering maakte pastor Straathof al eens kennis met monseigneur Simonis, die de voorspellende woorden sprak: 'Kun jij een beetje leren, dan kun je priester worden'. Maar die gedachte was toen nog ver weg.

Tuinbouwschool

Pastor Straathof ging na de basisschool naar de lagere tuinbouwschool en later naar de middelbare landbouwschool in Hoofddorp waar hij koos voor de richting rundveehouderij. Hij bleef de kerk trouw en zong mee in het jongerenkoor. Maar hij ging ook op dansles. 'Later heb ik in Tilburg en in Hollandse Rading mijn dienstplicht vervuld, daar was ik chauffeur en verpleger (hospik). Via een geestelijk verzorger in het leger hoorde ik over de bedevaart naar Lourdes. Hij vroeg of ik als begeleider mee wilde gaan en daar had ik wel belangstelling voor. Maar een grote militaire oefening had mij harder nodig, dus de reis naar Lourdes ging niet door.'

Het leven neemt soms vreemde wendingen en een tijdje later werd pastor Straathof via de Land- en Tuinbouwbond (LTB) gevraagd om als begeleider mee te gaan naar Lourdes. Dit keer kon en ging hij wel mee. 'Dat werd een heel nieuwe en bijzondere ervaring. Voor het eerst van mijn leven ging ik helemaal alleen op stap. Dat gold echter ook voor mijn medereizigers en er was direct een groot saamhorigheidsgevoel. In Lourdes stond ik verbaasd over het enorme aanbod aan souvenirwinkels. Straten lang! Ik heb daar een Mariabeeld gekocht en bij terugkomst aan mijn opa en oma gegeven. Nadat zij

overleden waren, is dat beeld weer bij mij gekomen. Het staat hier op mijn kamer. Daarnaast maakten de mensen met een beperking, aanwezig in Lourdes, diepe indruk op me; ook dat was een nieuwe ervaring voor mij. En dan was er de processie, die mij emotioneel raakte. Zoveel gelovigen, zoveel vertrouwen in God en Maria. Ik was diep onder de indruk.'

Al eerder was pastor Straathof gevraagd om in zijn geboortedorp voorloper te worden bij de parochiële begrafenisvereniging. 'Aanvankelijk leek mij dit niets, maar nadat ik een aantal keren meegelopen had om ervaring op te doen heb ik toegestemd. Dit heb ik ervaren als heel waardevol, je mag een heel korte tijd samen zijn met mensen die je misschien niet eens zo goed kent, maar die een emotionele tijd doormaken. Je kunt op zo'n moment vaak echt iets voor een ander betekenen. En daarnaast – zegt hij met een lach – waren de extra inkomsten ook welkom.'

Diaken of priester

Op 26-jarige leeftijd besloot pastor Straathof een cursus te volgen, gericht op het diaconale werk. Langzaam kwam de gedachte boven drijven of hij wellicht diaken moest worden. Hij sprak daarover met enkele geestelijken en besloot zich aan te melden bij Vronesteyn voor de opleiding tot diaken. Na een heel kort intakegesprek werd hij toegelaten en eind augustus 1987 begon hij aan de opleiding tot priester. 'Drie maanden later wist ik dat ik daar op mijn plek zat. Natuurlijk waren er wel eens mindere momenten, maar echt getwijfeld heb ik nooit. Dit was en is de weg die ik moet gaan, ik was thuisgekomen in de kerk.'

Na de wijding tot priester heeft pastor Straathof in verschillende parochies gewerkt, maar wel altijd in een agrarische omgeving. 'Daar komen toch de koeien weer om de hoek.' In 2019 werd hij aangesteld als pastor in de parochie St. Maarten te Voorhout. 'Dat vond ik wel lastig, ik zie mijzelf meer als kapelaan dan als pastor. Maar de omgeving voelde vertrouwd, ik kende al enkele mensen die hier ook actief zijn, dus ik ben de uitdaging aangegaan. En tot nu toe zonder spijt. Hoe moeilijk het soms ook kan zijn, in de rol van priester heb ik ontdekt dat ik iets kan betekenen voor een ander. Daarnaast is het verdieping van het geloof elke dag bijzonder voor mij.' Onlangs kwam het bericht dat er een pastorale unie gevormd gaat worden met de Willibrordusparochie. 'Dat kwam natuurlijk niet uit de lucht vallen, er zijn steeds minder priesters en diakens en toch moeten we ons werk voortzetten. Dat zal gaan in samenwerking met pastoor Bosma, diaken Osseweijer en diaken Prins. Daarnaast zal er ook meer gevraagd worden van de vrijwilligers in de kerk. En nee, het is niet altijd makkelijk, maar met steun van ons geloof zal dat zeker lukken. Daar ben ik van overtuigd.'

Rob van Reisen en Marian Castenmiller

Leren, vieren en dienen – thuis bij Christus, gezonden naar elkaar

In het jubileumjaar van ons bisdom Rotterdam staan drie woorden centraal die eigenlijk heel ons christelijk leven samenvatten: leren, vieren en dienen. Drie woorden die niet los van elkaar staan. Ze horen bij elkaar en voeden elkaar. Juist samen helpen ze ons om een parochie te zijn waarin mensen zich thuis mogen voelen: thuis bij Christus en thuis bij elkaar.

In de maand augustus reisde in onze parochie H. Willibrordus het beeldje van de heilige diaken Laurentius langs onze kerken. Laurentius maakt op een bijzondere manier zichtbaar wat leren, vieren en dienen betekenen.

Leren

Wij leren ons geloof steeds beter kennen. Niet alleen door kennis op te doen, maar vooral door Christus beter te leren kennen. In de catechese ontdekken we waarom wij samenkomen, waarom wij Eucharistie vieren en waarom het geloof ons altijd naar onze medemens voert.

Want wie Jezus leert kennen, hoort ook zijn woorden: "Heb elkaar lief zoals Ik u heb liefgehad."

Vieren

Wij vieren vervolgens wat wij geloven. In de Eucharistie ontmoeten wij Christus in zijn Woord, in de gemeenschap en heel bijzonder in zijn Lichaam en Bloed. Daar worden wij gevoed, maar ook gevormd en als het ware opgevoed in de liefde. Wij ontvangen Christus niet alleen voor onszelf. Aan het einde van iedere viering worden wij gezonden om te leven wat wij hebben gevierd.

Dienen

Daarom leidt vieren vanzelf tot dienen. Laurentius wist dat heel goed. Als diaken droeg hij zorg voor de armen en kwetsbaren van Rome. Toen hem gevraagd werd de schatten van de Kerk te tonen, wees hij volgens de overlevering naar de armen: zij zijn de schatten van de Kerk. Een prachtige gedachte die ook ons iets te zeggen heeft.

Omzien

Want een parochie is pas werkelijk een thuis wanneer wij naar elkaar omzien. Wanneer degene die ziek is niet vergeten wordt, de eenzame bezoek krijgt, de zoekende welkom is en ook degene die niet meer naar de kerk kan komen bij onze gemeenschap blijft horen. Zo vormen leren, vieren en dienen één beweging:

Wij leren waarom wij vieren en dienen.

Wij vieren om gevoed en gevormd te worden voor onze dienstbaarheid.

Wij dienen omdat Christus ons leert elkaar lief te hebben.

Misschien is dat wel wat thuis zijn in de Kerk ten diepste betekent: weten dat je bij Christus en bij elkaar hoort — en juist daarom oog krijgen voor de ander.

Zoals Laurentius ons voorhoudt: de grootste rijkdom van de Kerk vinden we uiteindelijk in de mensen die God aan elkaar heeft toevertrouwd.

Pastoor Bosma

Start nieuwe Alpha met ontbijt

Help je mee bouwen en bidden?

Binnenkort start er in onze parochie een nieuwe Alpha. Dit keer op zaterdagochtend en met een heerlijk ontbijt!

Alpha is een laagdrempelige plek waar mensen samen eten en op een open manier ontdekken wat het christelijk geloof inhoudt. Als parochiegemeenschap hebben we hierin een prachtige, gezamenlijke missie. We willen je vragen om op drie manieren met ons mee te doen:

1. Nodig iemand uit.

Denk eens na over de mensen om je heen. Ken je een buurman, vriend, familielid of collega die op zoek is naar zingeving, of die nog weinig weet over het christelijk geloof? De drempel om alleen te komen is vaak hoog. Jouw persoonlijke uitnodiging voor dit gezellige ontbijt kan echt het verschil maken.

2. Geef een flyer door.

Achter in de kerk liggen flyers met alle praktische informatie. Neem gerust een paar mee en geef er één aan iemand die een steuntje in de rug kan gebruiken in zijn of haar zoektocht naar God.

3. Bid voor de Alpha.

Een vruchtbare Alpha begint in gebed. We vragen je van harte om te bidden voor de deelnemers, voor openheid tijdens de ochtenden en voor het Alpha-team. Bid je met ons mee voor een gezegende Alpha?

Praktische informatie

Wanneer: Vanaf zaterdag 26 september om 09.00 uur

Hoe: Iedere bijeenkomst start met een gezamenlijk ontbijt

Waar: Paus Franciscushuis, Heereweg 271, Lisse

Kosten: De Alpha is gratis (een vrije bijdrage voor het ontbijt is welkom)

Aanmelden: ja, graag ivm inkopen, via het Centraal Secretariaat: sec@rkwb.nl of 0252-418870.

Samen dragen we de Alpha in onze parochie. Alvast hartelijk dank voor je gebed en inzet!

Gebed voor de Alpha

Hemelse Vader,

Wij bidden U voor de nieuwe Alpha die op 26 september in onze parochie van start gaat.

Wij vragen U om de harten te openen van de mensen in onze omgeving die op zoek zijn naar zingeving, hoop en naar U. Geef ons de moed en de juiste woorden om hen uit te nodigen voor het ontbijt en de geloofsgesprekken. Zegen het Alpha-team in de voorbereiding en schenk de deelnemers een veilige en open plek om hun vragen te stellen. Laat deze Alpha een bron van ontmoeting zijn, waarin mensen Uw liefde mogen leren kennen.

Dat vragen wij U op voorspraak van Maria, onze Moeder, door Christus, onze Heer.

Amen.

Van het bestuur

We zitten nog in de vakantieperiode. Veel mensen gebruiken deze tijd om er op uit te gaan. Even heerlijk ontspannen of juist actief bezig zijn buitenshuis. Samen met familie, vrienden of juist lekker alleen. Iemand vertelde me eens dat vakantie geen luxe is, maar een noodzaak. Lichaam en geest kunnen niet altijd aan staan. Even weg uit de dagelijkse omgeving, de routines en ook de dagelijkse zorgen. Het opladen van de batterij wordt het genoemd. Persoonlijk denk ik dat het loslaten, even ergens anders mee bezig zijn, juist ruimte geeft om weer fris tegen het leven aan te kijken. Hopelijk heeft u allen, op uw eigen manier, tijd om even los te komen van het dagelijks leven en te herstellen.

Wat is het daarna weer heerlijk om thuis te komen. Misschien bent u wel op pad geweest met een tent of caravan. Wat is het dan weer lekker om in uw eigen bed te slapen en een eigen badkamer te hebben. Vaak hoor ik dat mensen die op de terugreis zijn van een vakantie toch even dat laatste stukje doorrijden om thuis te komen. Wat kunnen we op zo'n moment ons eigen huis enorm

waarderen. Je weet pas hoe waardevol iets is, als je het een tijdje niet ervaart.

In onze mooie parochie is dat hetzelfde. Als we elkaar even niet gezien hebben is de ontmoeting belangrijk. Even bijpraten over de vakantie, elkaar weer zien en samen ons geloof ervaren en uitdragen. Tegelijk gaan we afscheid nemen van 2 kerkgebouwen waar we ons thuis voelen, dat doet zeer. Gelukkig zien we dat steeds meer mensen zich thuis voelen op meerdere plekken. Dat vergt een aanpassing van ons allemaal. De ene zal misschien moeten wennen aan een nieuw kerkgebouw, de ander mag wellicht open staan om iemand te ontvangen en wegwijs te maken. Het belangrijkste is dat we ons binnen de parochie op meerdere plaatsten thuis mogen voelen, binnen een gebouw maar vooral bij elkaar. In de tussentijd zijn we als bestuur druk bezig om te zorgen dat de kerkgebouwen in De Zilk en de Engel een plaats blijven waar mensen zich thuis voelen.

Welkom thuis!

Koen Dejonghe, bestuurslid vastgoed

Bedevaart Beauraing

Ook dit jaar zullen er parochianen op bedevaart gaan naar Beauraing. Beauraing ligt ongeveer 20 kilometer ten zuiden van Dinant (België). In 1932 is de heilige Maagd Maria er een aantal keren verschenen aan 5 kinderen. Tijdens de laatste verschijning zagen de kinderen tussen de tot groot geopende armen een in lichtstralen gehuld hart en daarom noemt men Maria hier: **Moeder met het gouden hart.**

De plaats van de verschijningen is een heiligdom en een bedevaartsoord geworden. De bedevaart dit jaar vindt plaats van **19 - 22 september.**

Er zijn nog enkele plaatsen vrij.

Wilt u meer informatie of wilt u mee op bedevaart, dan kunt u contact opnemen met Bernadette van Ruiten, bmmvanruiten@gmail.com

Welkom en je thuis voelen

Als de deurbel gaat, staat daar een vriendin die we een beetje uit het oog zijn verloren. Hè wat fijn om je weer eens te zien! Inderdaad, het is te lang geleden dat we elkaar hebben gesproken, ik ben benieuwd hoe het met je gaat. Kopje koffie misschien of heb je liever thee?

Er zijn veel huizen waar de camera je al heeft gespot voor dat je hebt aangebeld. De bewoner heeft dan soms zijn keuze al gemaakt, opendoen of niet! Net doen of je niet thuis bent... of blij zijn met onverwacht bezoek! Wordt u blij van mensen die net doen alsof ze niet thuis zijn, altijd zogenaamd iets anders hebben of tegen hun huisgenoten sissen dat hij of zij er niet inkomt? Er zijn gebouwen die je kunt bezoeken, maar hoe groot de gastvrijheid is hangt af van de organisaties die er kantoor voeren, en zij die de regels bepalen. Wie er binnen gaat heeft een vraag of een boodschap. Hoe makkelijk dat gaat hangt af van de drempel.

Is de H. Willibrordusparochie gastvrij en voelt iedereen zich welkom? U begrijpt vast wel dat het niet om het gebouw gaat. Het gaat om de ongeschreven regels die soms voorbij gaan aan levende mensen.

Kerk zijn is geen vereniging waar de meeste stemmen tellen, maar een doordacht samenspel van kerkelijke regelgeving, mensen die regels maken, en de behoeften van parochianen. Uiteindelijk gaat het niet om de harde stemmen, maar om de wens die gehoord wordt.

Jeanne Ruigrok

Parochiedag op 29 augustus

Een kaarsje voor iemand aansteken, met elkaar nadenken over zingeving en geloof, of het kopje koffie voor een goed gesprek verzorgen: in onze parochie zijn we van vele markten thuis! Onze gemeenschap en onze gezamenlijke inspiratie willen we graag delen.

Daarom zullen we op **zaterdag 29 augustus van 10:30 tot 14:30 uur** onszelf als missionaire parochie presenteren rondom het **dahlia mozaïek** in Hillegom!

Alle werkgroepen zijn uitgenodigd om laagdrempelig te laten zien wat ze doen. Zo vormen we een gezellige markt. Neem daar lekker eten en drinken bij en een oudhollands spel en een leuke dag voor alle parochianen is compleet!

Wil je ook helpen op deze parochiepresentatiedag en zo het uitstralen van onze missionaire identiteit een handje helpen? Meld je aan via ltidiaconie@rkw.nl. **Alle hulp is welkom!**

Kronieken

Gedoopt

Julia Schoenmaker Wouters

Overleden

12 juni

Bets van Amsterdam – van der Reep
(85)

21 juni

John Arnold (68)

2 juli

Herman Rutte (91)

5 juli

Mien van Dreunen-Ruigrok (86)

7 juli

Cees Tromp (90)

9 juli

Annie Meeuwissen – Bluijminck (81)

10 juli

Ted Jonkheer (86)

30 juli

Piet van Ruiten (88)

Liturgisch rooster: september 2026

tenzij anders aangegeven is elke viering een Eucharistieviering

Pastoor B.S. Bosma
pastoor@rkwb.nl

Pastor M.Th.J. Straathof
pastoorstraathof@
parochiesintmaarten.nl

Diaken G.A.M. Prins
diakenprins@
parochiesintmaarten.nl

Diaken I. Osseweijer
diaken@rkwb.nl

	H. Hart van Jezuskerk De Zilk, Beeklaan 13	St. Agathakerk Lisse, Heereweg 277
zaterdag 29 augustus 22e zondag d.h. Jaar	19.00 Pastor Straathof Dames- en herenkoor	
zondag 30 augustus 22e zondag d.h. Jaar		10.00 Pastoor Bosma & diaken Prins
zaterdag 05 september 23e zondag d.h. Jaar		
zondag 06 september 23e zondag d.h. Jaar		
zaterdag 12 september 24e zondag d.h. Jaar	19.00 Hans Smulders & Diaken Osseweijer Dames- en herenkoor	
zondag 13 september 24e zondag d.h. Jaar		11.30 Pastor Straathof & Diaken Prins LET OP: ANDERE TIJD!! Canticum Novum
zaterdag 19 september 25e zondag d.h. Jaar		
zondag 20 september 25e zondag d.h. Jaar		
zaterdag 26 september 26e zondag d.h. Jaar	19.00 Pastor Straathof & Diaken Prins Dames- en herenkoor	
zondag 27 september 26e zondag d.h. Jaar		10.00 Hans Smulders & Diaken Osseweijer Canticum Novum
zaterdag 03 oktober 27e zondag d.h. Jaar		
zondag 04 oktober 27e zondag d.h. Jaar		

door de weekse
Eucharistievieringen

iedere woensdag in de **even**
weken om 9.00 uur

- iedere maandag om 19.00 uur en
iedere dinsdag om 9.00 uur

Katholiek worden?

Interesse om Rooms-Katholiek te worden? Diaken Iwan Osseweijer helpt je graag verder! Spreek 'm aan na een Mis, of gebruik de contactinformatie hierboven.

Aanbidding

Aansluitend aan de doordeweekse Missen ongeveer 10 minuten, in alle kerken. Elke **vrijdagavond** aansluitend aan de Mis **tot 21.00 in de St. Jozef & St. Martinuskerk**. Kom binnen wanneer u wilt, en blijf zolang u wilt. De Heer is blij met uw komst, ook als u er maar eventjes bent...

aristieviering

St. Jozef & St. Martinuskerk Hillegom, Hoofdstraat 27	H.H. Engelbewaarderskerk Lisse, Heereweg 459
	19.00 Pastor Straathof & Diaken Osseweijer Actaeakoor
10.00 Pastoor Bosma & 2 Diakens Patroonsfst St. Jozef/St. Martinus Familiezondag Deum Fidentes	
	19.00 VERVALT!
09.30 Pastor Straathof & Diaken Prins LET OP: ANDERE TIJD!! +Dameskoor	
	19.00 Pastor Straathof Patroonsfeest Actaeakoor
10.00 Pastoor Bosma Dameskoor	
- iedere donderdag om 9.00 uur en iedere vrijdag om 19.00 uur	iedere woensdag in de oneven weken om 9.00 uur

Koffie na de Mis

Koffie, thee of limonade.

St. Jozef en St. Martinuskerk

Na elke zondagsmis, en elke
vrijdagochtend.

Heilig Hart van Jezuskerk

Na elke zaterdagavondmis, en elke
derde donderdagochtend van de
maand.

H.H. Engelbewaarderskerk

Na de eerste zaterdagavondmis van
de maand; en elke
woensdagochtend.

St. Agathakerk

Na elke zondagsmis en elke
dinsdagochtend.

Thuiscommunie

Wanneer u de H. Communie thuis zou
willen ontvangen, kunt u hiervoor
contact opnemen met het centraal
secretariaat:

telefoon **0252 418 870** of
email: **sec@rkwb.nl**.

Uitnodiging

Als parochie vormen we een
gemeenschap. Een gemeenschap
die samenkomt in een van onze
kerken. Maar wij maken al deel uit
van die gemeenschap voordat we
de kerk binnenstappen. Een mooie
uiting van die gemeenschapszin is
het uitnodigen van mensen om met
ons mee te gaan. Mensen die anders
misschien niet naar de kerk zouden
gaan. Omdat ze niet durven, omdat
ze niet op het idee komen, of omdat
ze niet meer in staat zijn om
zelfstandig naar de kerk te gaan.

Kijkt u rond in uw omgeving?

Wie kunt u uitnodigen?

Breng aandacht en nabijheid

Wilt u af en toe iemand bezoeken die eenzaam is, of de Communie
thuisbrengen? Neem dan contact op met het Leiderschapsteam Diaconie.
Uw aandacht maakt verschil! **ltdiaconie@rkwb.nl**

Vastenactie voor Kameroen

Thuis in een schoolgebouw in Njinikejem

Afgelopen voorjaar heeft onze parochie zich ingezet om geld in te zamelen voor de renovatie van de katholieke basisschool in Njinikejem, Kameroen. We hebben een mooi eindbedrag gehaald maar helaas niet het volledige gewenste bedrag, toch is pastoor Father Oliver vol goede moed aan het werk gegaan. Hij vertelt trots.

Zomerkamp

"Sinds de uitbraak van het gewapende conflict in onze regio, zien we helaas een enorme toename van drugsgebruik door mensen die willen ontsnappen aan de ellende en aan hun trauma's. Om onze schoolkinderen hiervoor te behoeden, hebben we in augustus een zomerkamp aangeboden waarin we voorlichting gaven en de kinderen bemoedigden. Doordat we het schoolgebouw aan het opknappen zijn, is de vloer nu schoon genoeg (geen ongedierte meer) waardoor de kinderen de kleuterklas konden gebruiken als slaapzaal. Ook hebben we nu een zonnepaneel en een accu, waardoor we nu een paar lampen hebben hangen, en de lokalen ook 's avonds kunnen gebruiken, zoals bij dit zomerkamp. Zonder de renovatie zouden we de kinderen geen slaapplek hebben kunnen bieden, en zouden we ook geen avondprogramma gehad hebben, omdat het te donker zou zijn."

Volwassenen

"Er zijn veel volwassenen die vanwege armoede als kind niet naar school konden (omdat ze moesten werken), voor wie de school veel te ver was, of van wie de ouders onderwijs niet belangrijk vonden. We waren vorig jaar al voorzichtig begonnen met onderwijs voor volwassenen, maar nu we fatsoenlijke schoolbanken hebben, kunnen we deze volwassenen beter verwelkomen op school. Nu we ook een paar lampen hebben, kunnen we onze lessen buiten de reguliere schooltijd nog verder uitbreiden, waardoor we nog meer mensen kunnen verwelkomen in de wereld van het geschreven Woord."

Handen uit de mouwen steken

Ik vind het mooi om te zien hoe Father Oliver zich met hart en ziel inzet voor de schoolkinderen en parochianen. Ook in het contact dat ik met hem heb via WhatsApp merk ik hoe hij schier onvermoeibaar de handen uit de mouwen steekt. Ik weet dat hij het druk heeft, maar ik vraag hem toch voorzichtig of hij misschien nog een wijze les of bijbelverhaal wil delen met onze lezers. Hij vraagt om wat bedenktijd omdat hij ook zijn preek voor zondag nog moet voorbereiden. De volgende avond krijg ik een lang bericht van hem binnen.

Barmhartige Samaritaan

Father Oliver kiest het verhaal van de barmhartige Samaritaan als uitgangspunt. Jezus vertelt dit verhaal in antwoord op de vraag 'Wie is mijn naaste?'. In Kameroen gebruiken ze het Engels 'Who is my neighbor?', dus daar wordt het woord 'buur' gebruikt. Voor Father Oliver zijn burens belangrijk om je ergens thuis te voelen. Ondanks het feit dat Father Oliver zelf een priester is, vergelijkt hij zichzelf niet met de priester en de leviet in het verhaal, die een gewonde man voorbijlopen zonder hulp te bieden.

Aan de ene kant identificeert hij zich met de gewonde man die hulp nodig heeft, en die de hulp uiteindelijk ontvangt van 'een buitenlander', namelijk van een parochie in een ander land, een ander werelddeel, een heel andere leefwereld. Hij is ons bijzonder dankbaar voor de hulp die wij als parochie, in samenwerking met Vastenactie Nederland, hem geboden hebben. Aan de andere kant vergelijkt Father Oliver zichzelf ook met de barmhartige Samaritaan, in de zin dat hij kwetsbare, vrijwel weerloze, leerlingen het gevoel mag geven dat ze gezien worden, met compassie behandeld worden. Het gevoel dat er voor ze gezorgd wordt, dat ze het waard zijn om verzorgd te worden en met respect behandeld te worden.

Je burens helpen je om je ergens thuis te voelen. Zelfs als die burens duizenden kilometers verderop blijken te wonen.

Renée van der Salm

Ook dit jaar weer een parochieveiling:

André Jansen nodigt alle parochianen uit om mee te doen!

Op 6 november is het tijd voor de parochieveiling. Dat lijkt nog heel ver weg, maar een dergelijke actie vraagt wel wat voorbereiding. Een groep vrijwilligers is daar al mee aan de slag gegaan. Voorzitter van deze groep is André Jansen. Jansen heeft jarenlang de nodige bestuursfuncties vervuld, bij vrijwilligersorganisaties binnen en buiten de parochie. De vraag is daarom wat hem bewogen heeft om nu voorzitter te zijn van het veilingcomité. De redactie van de Wil'skracht zocht André Jansen op en legde hem deze en andere vragen voor.

'Jazeker, ik heb de nodige bestuursfuncties binnen onze parochie vervuld,' begint Andre Jansen het gesprek, 'zoiets gaat vaak vanzelf. Je begint ergens aan, er komt iets bij, er komt weer iets anders en zo ben je jaren actief. Daar komt natuurlijk bij dat ik het ook leuk vind om te doen.' Het begon allemaal zo'n 38 jaar geleden toen Andre Jansen met zijn gezin in de Engel kwam wonen. 'In mijn vorige woonplaats was ik niet zo betrokken bij de kerk. Maar hier gingen de kinderen naar jeugdactiviteiten en ze werden gevormd. Ik ging mee naar de kerk en dronk na afloop een kopje koffie. Dan duurt het niet lang voordat er iemand op je af stapt met de vraag of je in een bestuur zitting wil nemen.' In dit geval ging het om het kerkbestuur van de H.H. Engelbewaardersparochie. Aanvankelijk zou het gaan om de functie van secretaris, het werd vicevoorzitter. 'Dan heb ik een lange tijd gedaan, in rustige en minder rustige tijden. Er zijn in de loop der jaren de nodige veranderingen geweest: het samengaan van de kerken in Lisse en later van de kerken in Lisse, Hillegom en De Zilk. Priesters

en diakens kwamen en gingen ook weer weg. Samen met de andere bestuurders zorg je er dan voor dat de activiteiten door kunnen gaan. Dat er voldoende geld is en dat er vrijwilligers zijn om alles draaiende te houden. Het was soms lastig, soms heel lastig, maar gelukkig meestal heel leuk. En ik had altijd een fijne club van medebestuurders om mij heen.' Goede herinneringen bewaren Andre Jansen en zijn vrouw Annie aan de allereerste barbecue die zij gaven voor het kerkbestuur. 'Dat deden we bij ons thuis, achter het huis. Reuze gezellig, iedereen had het naar z'n zin en toen viel om half elf de elektriciteit uit. Geen probleem, op het toilet zetten we een kaars, verder in de tuin stonden waxinelichtjes en zo ging het feest nog wel even door.'

Voorzitter kerkenveiling

Op een gegeven moment werd Andre Jansen ook voorzitter van de kerkenveiling van de Engel. 'Als kerkbestuurder was ik er al een beetje bij betrokken, ik wist dat er een groep enthousiaste mensen bij hoorde, dus ik heb dit ook opgepakt. We hebben prachtige veilingen meegemaakt. De bezoekers zaten hutjemutje in wegrestaurant De Engel, er was een groot aanbod aan kavels en er werd goed geboden. Jarenlang konden we recordopbrengsten bijschrijven.' In januari 2025 waren de voorbereidingen voor de volgende kerkenveiling al van start gegaan, toen bekend werd dat de H.H. Engelbewaarderkerk op termijn gesloten zou worden, net als de H. Hartkerk in De Zilk. 'Vanuit het parochiebestuur werd aangedrongen op één gezamenlijke veiling in 2025, een parochieveiling. Daar moesten we wel even over

nadenken. Het zou lastig worden om goederen binnen te halen, we hadden onze vaste sponsors die verbonden waren aan de H.H. Engelbewaardersparochie. Zouden die nog wel iets willen leveren voor een kerk die toch dicht zou gaan? Niet iedereen zag het positief in. 'Ik heb toen besloten om toch door te gaan. Immers, de inkomsten voor een parochie worden voor een heel groot deel uit de veiling gehaald, die kun je niet missen. Er lag een goed draaiboek en met een aantal mensen zijn we verder gegaan. Die parochieveiling kwam er.' Ook voor 2026 staat er dus een parochieveiling gepland. 'Niet alles is vorig jaar goed gegaan, maar daar hebben we van geleerd. We gaan ons uiterste best doen om er een gezellige avond van te maken met een drankje en een hapje en niet te vergeten met mooie aanbiedingen. Tot de lezers van dit stuk wil ik zeggen: noteer de datum in je agenda, kom de 6e naar het Poelhuys en geniet. En o ja, vergeet ook niet te bieden op iets moois.'

Marian Castenmiller

Leo Berbee reisde (bijna) de hele wereld over.

Je thuis voelen: dat is het thema van dit nummer. Je thuis voelen in je eigen huis, in je eigen woonplaats, in de kerk waarin je regelmatig komt. Dat gaat vaak bijna vanzelf. Maar hoe is het, wanneer je ver van huis bent, in een vreemde stad, in een kerk waar je nog nooit eerder bent geweest? Die vragen legde de redactie voor aan Leo Berbee, een man die veel verre handelsreizen gemaakt heeft.

De naam Leo Berbee zal ongetwijfeld bij vele lezers bekend zijn. Hij is geboren en getogen in de Engel, zijn vader was bollenkweker en handelaar. Na de basisschool volgde hij de Tuinbouwschool en vertrok daarna naar Amerika. 'Twee oudere broers van mij waren reeds in het bedrijf bij mijn vader gekomen, ik kreeg de vraag of ik ook de handel in wilde gaan. Ik vond het een uitdagend idee en ging – net 19 jaar – met het vliegtuig naar Amerika. Ons bedrijf had daar al wat zakenrelaties en daar ging ik aan de slag, van klant naar (mogelijke) klant, met de bloembollen.'

De firma Berbee verkocht bollen voor de broeierij, dat wil zeggen dat de koper bloemen voor de verkoop ging telen. 'Daarbij gaf ik – iets wat in die tijd niet gebruikelijk was – ook de nodige informatie over het kweken. Want ja, als de bloemen niet uitkwamen liep je het risico om een klant te verliezen.'

Overdag was Leo Berbee altijd bij de klanten, maar 's avonds en in het weekend zat hij vaak alleen in zijn hotelkamer. 'Alleen eten: dat waren niet de leukste momenten. Maar in het weekend ging ik altijd naar de kerk. Er was in elk dorp of elke stad wel een katholieke kerk te vinden. En ook al was het dan ver van huis, in de kerk voelde ik mij thuis.' Dat thuis voelen kwam voor een deel doordat de rituelen van de katholieke kerk overal hetzelfde waren. Maar wat nog belangrijker was, in elke kerk werd hij meestal gastvrij en hartelijk ontvangen. 'Na afloop werd er vaak koffie gedronken, waar ik ook voor uitgenodigd werd. Dat maakte dat ik steeds met een goed gevoel terug ging naar mijn kamer.'

Het leven als handelsreiziger beviel Leo Berbee prima en hij ging er dan ook mee door. Het contact met Nederland verliep toen nog voor het grootste deel via brieven, maar bij ernstige zaken kon er gebeld worden. Dat gebeurde ook toen het met de gezondheid van zijn vader niet goed ging. 'Ik was op dat moment in de staat Iowa in het midden van Amerika. Ik ben toen heel snel naar huis gegaan waar ik twee dagen later aan kwam en heb gelukkig nog 10 minuten met hem kunnen praten. Daarna is hij gestorven. Het bedrijf heb ik toen samen met vier broers overgenomen.'

St Michaels kathedraal, Toronto

Thuis aan het werk

Mijn oudste broer bleef reizen op Canada, en een jongere broer nam mijn route in Amerika over. Zelf nam ik veel taken van mijn vader thuis over zodat met de inzet van alle 5 broers het bedrijf elk jaar een behoorlijke groei doormaakte.' Thuis was er ook tijd voor ontspanning en dat gebeurde vaak in Noordwijkerhout via de K.P.J. - Katholieke Platteland Jongeren. Op een mooie dag kwam daar ook zijn toekomstige vrouw Toos.' 'Kort daarna trouwde een broer van mij en mocht ik een meisje meenemen. Dat werd Toos. Onlangs waren wij 55 jaar getrouwd.'

In 1984 stierf Leo's oudste broer Jan die reeds eerder naar Canada geëmigreerd was. Sinds die tijd is Leo weer op Amerika gaan reizen om de handel die Jan had aan de Westkust voor het bedrijf te behouden. De vader van Toos was eveneens handelsreiziger in de bollen, dus Toos was gewend dat een echtgenoot lange tijd van huis was. En toen zijn schoonvader stopte met de bollenhandel (hij handelde vooral op Frankrijk) kon Leo ook dit overnemen. Het reizen naar Amerika bleef zich uitbreiden en op een gegeven moment kwam daar de handel met Iran bij. 'Via Ludwig, een overgenomen bedrijf, kwam ik daar terecht, in de tijd dat de Sjah er nog was. Er was veel rijkdom in Iran en die rijke mensen wilden graag bloemen in huis. Acht jaar lang heb ik daar gehandeld, tot aan de revolutie. Ik was op dat moment in Iran en kon gelukkig goed terug komen. Die handel was daarna over.' Zo verliepen de jaren. De handel groeide, er kwamen andere bloemen bolgewassen bij. Ook ontwikkelde het bedrijf nieuwe soorten amaryllissen. Doordat de handel groeide, bleef Leo Berbee ook meer reizen, onder andere door overname van handel op Engeland en Ierland.

Gemeenschapszin

In Amerika verbaasde hij zich over de gemeenschapszin in de lokale kerken op het platteland en de belangstelling voor de vieringen. 'Er waren kerken waar wel plaats was voor zo'n 500 mensen en de vieringen in het weekend (2 of meer) waren vaak volledig bezet. Bovendien waren er de nodige vrijwilligers actief en elke kerk had meer dan één koor, ja dat was wat.' Zoals gezegd bezocht Leo Berbee regelmatig katholieke vieringen in het buitenland, maar hij was ook in Lisse actief in de kerk: hij is nog steeds collectant. Daarnaast is hij lid van het comité kerkenveiling en verantwoordelijk voor de levering van de bollenpakketten. 'En bisschop Van Luyn is nog eens op bezoek geweest in mijn bedrijf, samen met pastoor Rochus Franken. Zij voelden zich wel thuis in het bedrijf, zoals ik mij altijd thuis gevoeld heb ik de kerk.'

Het bedrijf beleefde jarenlang goede tijden, de handel floreerde. Er werden nieuwe panden gekocht, nieuwe markten aangeboord en nieuwe producten geleverd. Dat is nu voorbij, op 65-jarige leeftijd is Leo Berbee gestopt. Delen van het bedrijf zijn verkocht en zelf wonen hij en zijn vrouw nu in een appartement aan de rand van Lisse. Terugkijkend op zijn leven, kan Leo Berbee niet anders concluderen dat het een mooi leven geweest is: 'Ik zou het zo weer doen.' En hoe past de kerk daarin? 'Die heeft altijd een rol in mijn leven gespeeld en doet dat nog steeds. De rust die ik daar vond en het deel uit mogen maken van een gemeenschap waren en zijn belangrijk voor mij. En dat gun ik iedereen.'

Rob van Reisen en Marian Castenmiller

Lezing symboliek van de Byzantijnse Liturgie

Op 12 april vierden we in de St. Agathakerk een Goddelijke Liturgie volgens de Byzantijnse Ritus.

De Byzantijnse liturgie verschilt in vorm en stijl van de Latijnse Mis. Zij kent een rijke symboliek, gebruik van iconen, wierook, veel gezongen gebeden en een sterk contemplatief karakter. De viering duurt doorgaans iets langer dan een gewone zondagse Mis. Dat hebben veel mensen, misschien zelfs wel aan den lijve, ondervonden. Ook de wijze van communiceren is anders: de gelovigen ontvangen de Heilige Communie onder beide gedaanten, met een liturgische lepel.

Er zijn mensen die het te lang en te uitgebreid vinden en er zijn mensen die het prachtig vinden. Maar voor alle mensen geldt dat de betekenis en symboliek van alles wat er gebeurt eigenlijk niet duidelijk is.

Het thema van dit nummer van Wil'skracht is "je thuis voelen". Misschien dat u, juist omdat u niet helemaal begreep wat er gebeurde, u niet thuis voelde. Daarom vroegen heel wat parochianen of de symboliek van deze liturgie een keer uitgelegd kan worden.

Foto's: Frank Mélotte

Dat gaat gebeuren!

Ik zal dit doen tijdens de inloopochtend in het Paus Franciscus Huis op **dinsdag 22 september** om **10:00 uur**. Ik heb al eerder iets verteld over de liturgie en de herkomst ervan, maar deze keer zal ik vooral inzoomen op de symboliek.

Ik neem een aantal voorwerpen mee die worden gebruikt in de liturgie en probeer u zo mee te nemen in de symboliek van deze eeuwenoude Liturgie.

U bent er toch ook bij?

Diaken Iwan Osseweijer

Bisschoppelijke onderscheiding voor mevrouw Jopie Cavelage

Op 20 juni heeft Jopie Cavelage – van Doorn een bisschoppelijke onderscheiding gekregen omdat zij 50 jaar trouw lid is van het dames- en herenchor uit De Zilk. Zij neemt wekelijks deel aan de repetities, zij zingt mee tijdens de zaterdagavondvieringen, bij vieringen tijdens feestdagen en bij huwelijksinzegeningen. Als je dat al zolang doet, dan voelt een koor misschien wel een beetje als een thuis. 'Dat is misschien een beetje teveel gezegd,' zegt mevrouw Cavelage, 'maar ik kom er wel graag. Ik kijk elke week uit naar het zingen met elkaar.'

Eind jaren '70 kwam mevrouw Cavelage in De Zilk wonen. Zelf is zij afkomstig uit Haarlem maar het was daar moeilijk om aan een huis te komen. In De Zilk vonden zij en haar man wel een mooie woning. Daar, in De Zilk, werd

namelijk volop gebouwd. Het gezin vond zijn weg al snel in de nieuwe omgeving.

Op een gegeven moment meldde mevrouw Cavelage zich aan om te helpen bij het schoonmaken van de kerk. Daar kreeg zij al snel de vraag of zij bij het koor wilde komen. 'Dat wilde ik graag, ik houd namelijk erg van zingen. Ik heb daar geen opleiding voor gevolgd, noten lezen kan ik niet, maar als iemand de melodie voorzingt, zing ik die snel na. En ik onthoud het ook makkelijk, nog steeds ken ik veel liederen die we lang geleden gezongen hebben.'

Het koor waar zij lid van werd was een dameskoor, maar inmiddels zingen er ook heren mee. Het koor zong regelmatig in de missen en bij rouw- en trouwdiensten. Op de repetities was het gezellig, meer mensen bleven het koor jarenlang trouw en zo werden de koorleden ook vrienden van elkaar.

Onderscheiding

'Inmiddels ben ik verhuisd naar Bennebroek, maar het koor blijf ik trouw. Ik heb lang zelf auto gereden, dus het was niet moeilijk om naar De Zilk te gaan. Nu rijd ik zelf niet meer, maar mijn kinderen brengen mij. Ik ben trouwens ook lid van een koor in Bennebroek, maar het koor uit De Zilk staat op de eerste plaats.'

Een trouw lid als mevrouw Cavelage wordt zeker gewaardeerd. Toen zij 25 jaar lid was, werd daar uiteraard aandacht aan besteed en ook toen zij 40 jaar lid was. En nu dus bij het gouden jubileum. 'Het was niet echt een verrassing, ik wist wat er ging gebeuren. Mijn kinderen konden er daardoor ook bij zijn. Na de mis op 20 juni mocht ik bij het altaar komen en daar kreeg ik de oorkonde en een mooie speld met de cijfers 50 in goud. Die werd bevestigd op de oorkonde die ik bij het 40-jarig jubileum gekregen heb. Daarna was er natuurlijk koffie met iets lekkers.' Mevrouw Cavelage denkt er nog niet aan om te stoppen met zingen. 'Nee hoor, zolang het allemaal gaat, ben ik erbij. Samen zingen is gewoon heel fijn om te doen.'

Gezocht:

Dirigent/organist

voor Actaeakoor en koor In
Conspectu Angelorum

Wij zijn op zoek naar een nieuwe dirigent/organist (dubbelfunctie) voor onze koren in de H.H. Engelbewaarderskerk. Het Actaeakoor bestaat uit 16 leden in 4 stemgroepen, zingt repertoire in allerlei talen en wordt begeleid op de elektrische piano.

Het ICA koor bestaat uit 10 leden, voor een deel uit leden van het Actaeakoor, zingt wat klassieker repertoire en wordt begeleid op het grote orgel. Beide koren oefenen op maandagavond en zingen afwisselend in de H. Mis op zaterdagavond.

Wie wil ons weer blij maken en zorgen dat de H. Mis wordt ondersteund met sfeervolle zang en mooie muziek?

Reacties graag via e-mail aan: rosavanreizen@gmail.com

Familiezon­da­gen

In dit nieuwe werk/schooljaar zal er weer maandelijks een Familiezon­dag zijn. De Familiezon­da­gen zijn voor ouders, kinderen en grootouders die andere families willen ontmoeten en die graag wat willen opsteken over hun geloof.

De Familiezon­dag is een laagdrempelige gelegenheid voor (groot)ouders om met elkaar over belangrijke zaken van leven en geloof te kunnen spreken. Na het kijken van een stukje film kan men, in kleine groepjes, aan de hand van vragen nadenken en in gesprek over het thema van die dag.

De kinderen hebben een eigen programma in een groep met leeftijdsgenoten waarbij zij luisteren naar een bijbelverhaal, zingen en bidden, knutselen en samen spelen.

De kinderen die zich voorbereiden op de Eerste H. Communie of het H. Vormsel komen samen in een eigen groep.

Kinderen ouder dan 12 jaar zijn van harte welkom om te komen helpen bij de kinderprogramma's.

De data en locaties zijn te vinden op de poster achter in de kerken. Families kunnen ook de uitnodiging per e-mail ontvangen of toegevoegd worden aan de Whatsappgroep waarin parochieactiviteiten voor families gedeeld worden. Voor meer informatie kan gemaild worden naar: familie@rkwb.nl.

Van harte welkom!

Werkgroep Familiezon­da­gen

Heilige broeder André

De heilige Broeder André, eigen naam Alfred Bessette (geboren in Québec, Canada, op 9 april 1846 – overleden in Montréal op 6 januari 1937) trad in 1871 in bij de Congregatie van het Heilig Kruis en werd portier, boodschapper en misdienaar in het Notre Dame College in Montréal.

Hij werd belast met de functie van portier van het Notre-Dame college, een functie die hij bekleedde tot half juli 1909: hij was het die mensen begroette bij de ingang van het college.

Hij moet ook zorgen voor de netheid van de gebouwen, de boodschappen doen, aalmoezen geven aan de armen. Hij treedt ook op als kapper voor de leerlingen en verpleger voor zieke schoolkinderen, en zorgt voor de post en het transport van de pakjes van de leerlingen, die hij soms vergezelt op de wandeldagen.

Broeder André legde een bijzondere verering voor de Heilige Jozef aan de dag. Eens smeerde hij wat vet van het kaarsje voor de Heilige Jozef op een wonde van een zieke. De wond genas, het verhaal over de wonderbroeder deed de ronde en vele zieken vonden de weg naar Notre Dame. Broeder André bouwde een kapelletje en nadien een kerk ter ere van Jozef, het Oratorium van de Heilige Jozef van de Mont-Royal bij Montréal. Bij zijn begrafenis in 1937 kwamen meer dan een miljoen mensen bijeen.

Broeder André werd op 23 mei 1982 zalig verklaard door paus Johannes Paulus II. Zijn feestdag is op 6 januari. Paus Benedictus XVI verklaarde hem heilig op 17 oktober 2010.

Hulp nodig?

De PCI is een instelling die een diaconale functie heeft voor parochianen van een geloofsgemeenschap maar ook voor mensen van buiten de geloofsgemeenschap. **Diaconie is omzien en hulp bieden aan een ieder die dat nodig heeft.** Vanuit naastenliefde (= caritas) wordt de helpende hand geboden. De PCI beschikt over middelen om mensen die in nood zijn gekomen, of mensen die niet meer in aanmerking komen voor regelingen vanuit de gemeente, direct te helpen. Vooral op financieel gebied helpen wij mensen die bij andere instanties niet meer terecht kunnen. Dit kan in de vorm van een lening of schenking zijn. Indien nodig doet de PCI soms ook aankopen om mensen in nood te helpen.

Naast het financieel ondersteunen van mensen helpen wij ook organisaties met humanitaire doelstellingen in eigen land en daarbuiten. Maar zeker ook de regionale instellingen vergeten wij niet! De PCI ondersteunt ook verschillende projecten binnen de parochie.

De PCI bestaat uit vrijwilligers. Integere mensen die zich vanuit hun geloofsovertuiging willen inzetten voor de medemens. "Ik had honger en jij gaf mij te eten." (Matt. 25, vers 35). **Mensen in tijdelijke financiële nood kunnen een hulpaanvraag doen.** Deze zal uiterst zorgvuldig en **vertrouwelijk** worden behandeld. Uiteraard kunnen ook organisaties en werkgroepen een beroep doen op de PCI. Tevens is het mogelijk een aanvraag te doen voor een ander.

De hulpaanvraag kan via e-mail gedaan worden. Maar u kunt ook een briefje in de brievenbus van de pastorie doen. Uiteraard mag u ook telefonisch contact opnemen met een van de parochie secretariaten. Het secretariaat zal de betreffende lokale PCI inlichten en wij zullen dan contact met u opnemen. Mogelijk kunnen wij u de helpende hand bieden. Misschien zijn wij dat laatste (puzzel) stukje waar u op zoek naar bent...

PCI, afdeling De Zilk E-mail: pcidezilk@gmail.com

PCI, afdeling Hillegom E-mail: pcihillegom@gmail.com

PCI, afdeling Lisse E-mail: pcilisse@gmail.com

Electro-Technisch Bureau

Jan van der Reijden

Landelijk erkend installateur

Kanaalstraat 155
2161 JE Lisse
0252 – 41 41 00
www.janvanderreijden.nl
info@janvanderreijden.nl

Open Monumentendag St. Agathakerk

16e Slotconcert, muziek en tentoonstelling

Tot besluit van de Open Monumentendag op **zaterdag 12 september** geeft organist Cor de Vries traditiegetrouw een concert in de Sint-Agathakerk van Lisse, **aanvang 16.00 uur, toegang gratis.**

Op het Frans-romantische Adema-orgel van de Sint-Agathakerk zal hij in een ca. 40 minuten durend programma werken spelen van componisten uit Duitsland en Frankrijk.

Iedereen wordt van harte uitgenodigd om te komen luisteren!

Ook overdag zal er regelmatig muziek klinken in de Sint-Agathakerk in het kader van Open Monumentendag. Het tijdschema is als volgt:

10.20-10.40 **Henk van Voorst**, orgel

11.00-11.20 **Gert-Jan den Butter**, orgel

12.00-12.20 Strijkers en blazers ensemble **Het Nonet**

12.40-13.00 Strijkers en blazers ensemble **Het Nonet**

13.40-14.00 **Ries de Visser**, orgel

14.40-15.00 **Kars Heijboer**, orgel

Tevens is er de gehele dag een mooie overzichtstentoonstelling te bekijken in de kerk over 40 jaar Open Monumentendag Lisse. De programmaboekjes van afgelopen 40 jaar, diverse publicaties, foto's en gewonnen prijzen zijn hier te zien en tonen de lange traditie van dit mooie evenement en de aandacht die daarvoor altijd geweest is in Lisse.

Voor meer informatie zie www.ademavrienden.nl

Juweliers - Horlogers - Diamantairs

Hoofdstraat 72-74 HILLEGOM Tel. 0252-515608
www.roelandjuweliers.nl

Merconstraat 14
2161 AK HILLEGOM
tel. 0252 - 50 51 21
www.weveko.nl
info@weveko.nl

UITVAARTVERZORGING —SINDS 1878—
UITENDAAL

023 - 532 44 86

Een familiebedrijf dat door kleinschaligheid in staat is een maximale kwaliteit te bieden tegen een vriendelijke prijs.

Martin Uitendaal en zijn medewerkers, jarenlange ervaring, persoonlijk, warm, betrokken en 24 uur per dag bereikbaar!

LAAT UW ZORG, ONZE ZORG ZIJN!

Kantoor en garage:
Oranjestraat 21/25, 2013 VA Haarlem
info@uitvaartuitendaal.nl

www.uitvaartuitendaal.nl

UITVAARTZORG
BOLLENSTREEK

Het grote verschil zit in de kleine details

uitvaartzorgbollenstreek.nl

Oranjelaan 76
2161 KH Lisse

24/7
0252 411 366

TEAM

Houvast tijdens hectiek

Heereweg 21, 2161 AC Lisse
0252 - 413 213
info@vanderputtenendunweg.nl
www.vanderputtenendunweg.nl

Van der Putten & Dunweg

DAMO
grafmonumenten

Eerlijk en vertrouwd

AMPÈRESTRAAT 2 / 2181HB / HILLEGOM
WWW.DAMONATUURSTEEN.NL
T: 0252-520329

Uitvaartverzorging Vermeij

Patricia Vermeij
06 - 23 69 63 25
Dag en nacht bereikbaar

Persoonlijke aandacht

De Zijk • **www.uitvaartverzorgingvermeij.nl**

R. KORBEE B.V.
INSTALLATIETECHNIEK

HILLEGOM 0252-522275
WWW.RKORBEEBV.NL INFO@RKORBEEBV.NL

HOVENIERSBEDRIJF
VAN 't KLOOSTER

Wilt u een tuin waarvan u kunt dromen?
Laat dan Antoon komen.

Weeresteinstraat 211
2182 GW HILLEGOM
Mob. 06 - 53 799 732
www.hoveniersbedrijfvantklooster.nl
info@hoveniersbedrijfvantklooster.nl

DROGISTERIJ
SINDS 1905

Letschert Tel: 0252-515560

HOOFDSTRAAT 37, 2181 EA HILLEGOM

interparts
altijd verbonden

- internet provider
- werkplek online
- beveiliging
- hosting

interparts.nl

Heilig Hart van Jezuskerk

Beeklaan 14
2191 AB De Zilk
0252 - 515753
secdezilk@rkwb.nl

Bankrekeningnummer:
NL 48 RABO 03881 15 009

St. Jozef en St. Martinuskerk

Hoofdstraat 27
2181 EA Hillegom
0252 - 515000
sechillegom@rkwb.nl

Bankrekeningnummer:
NL 42 RABO 03169 02 373

Kerken open

St. Agathakerk:
9.00 - 16.30 uur

Mariakapel van de
H.H. Engelbewaarderskerk:
10.00 - 16.00 uur

Het stiltecentrum van de
St. Jozef en St. Martinus:
9.00 - 16.30 uur

H. Hart van Jezuskerk:
9.00 - 17.00 uur

Mariakapel Nassaustraat Lisse:
10.00 - 17.00

H.H. Engelbewaarderskerk

Heereweg 459
2161 DC Lisse
0252 - 211453
secengel@rkwb.nl

Bankrekeningnummer:
NL 86 RABO 03365 30 986

St. Agathakerk

Heereweg 273
2161 BH Lisse
0252 - 413330
seclisse@rkwb.nl

Paus Franciscus Huis

Heereweg 271
2161 BH Lisse

Bankrekeningnummer:
NL 86 RABO 03365 30 986

Centraal Secretariaat

Willibrordushuis
Hoofdstraat 27 B
2181 EA Hillegom
0252 - 418870
sec@rkwb.nl

Bereikbaar op werkdagen
van 08:30 tot 12:30 uur

**Vanuit onze parochiekerken zijn
alle vieringen te beluisteren via:**

www.kerkomroep.nl:
H.H. Engelbewaarderskerk

www.kerkdienstgemist.nl:
H. Hart van Jezuskerk De Zilk

Of te bekijken via:
www.youtube.com:
Parochie Heilige Willibrordus
(vanuit de St. Agathakerk en
de St. Jozef en St. Martinuskerk)

www.willibrordusbollenstreek.nl

Ziekenzalving of uitvaart:
06 - 33 86 59 55

